

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7C/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618200466
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Audová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:2618200466.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Renátou Audovou v právnej veci žalobcu: Z. Z., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX N., štátny občan SR, právne zast.: JUDr. Ester Bujnovská, advokát, so sídlom Záhorácka 5478/15B, 901 01 Malacky, proti žalovanej: F. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XXX, XXX XX N., štátna občianka SR, právne zast.: JUDr. Václav Sosna, advokát, so sídlom Námestie slobody 2, 909 01 Skalica, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.600 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na súde dňa 22.2.2018 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.600 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.600 € od 22.2.2018 až do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom na nehnuteľnostiach vedených v LV č. XXXX pre obec a k.ú. N. a to bytu č. X na 2. poschodí v bytovom dome s.č. XXXX na ulici O. N. v N., číslo vchodu X, postaveného na pozemku parc. č. XXXX a k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu (986/10000) na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu (986/10000) k pozemku, všetko v podiele 1- ice (ďalej len sporné nehnuteľnosti). Sporné nehnuteľnosti dlhodobo užíva výlučne žalovaná, ktorá vlastní zvyšný podiel 1-ice, pričom medzi nimi neprišlo k žiadnej dohode ohľadom užívania sporných nehnuteľností. Žalovaná sa tým na úkor žalovaného bezdôvodne obohacuje a je preto povinná toto obohatenie vydať. Žalobca si žalobou uplatňuje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa za obdobie 2. rokov pred podaním žaloby od 02/2016 do 02/2018. Výšku žalobca určil podľa výšky obvyklého nájomného za obdobný byt v danej lokalite s prihliadnutím na výšku jeho spoluvlastníckeho podielu, t.j. v sume 150 € mesačne (300:2), spolu v sume 3.600 € (150 x 24 mesiacov). Svoj nárok oprel o ustanovenie § 451 a nasl. OZ.

2. OS Senica vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 11C/10/20108-13 dňa 24.4.2018, proti ktorému podala riadne a včas odpor žalovaná. Tento odôvodnila tým, že neuznáva nárok uplatnený žalobou. Popiera skutkový stav tvrdý žalobcom o údajnom spornom nároku. Na úkor žalobcu sa žiadnym spôsobom bezdôvodne neobohatila, naopak bol to on, ktorý sa obohatil na jej úkor. Žalovaná žila so žalobcom v sporných nehnuteľnostiach, ktoré pôvodne boli vo vlastníctve jej matky S. G.. Táto v snahe pomôcť svojej dcére sporné nehnuteľnosti darovala stranám sporu, každému v podiele 1- ice. V tom čase bol žalobca partnerom jej dcéry, t.j. žalovanej. Žalovaný tak nadobudol podiel v sporných nehnuteľnostiach bez akéhokoľvek finančného pričinenia. Tiež poprela žeby žalovaný nemohol sporné nehnuteľnosti v

spornom období užívať. Ona mu nikdy nebránila, aby sporné nehnuteľnosti užíval. Po celý čas výlučne ona zo svojich prostriedkov hradila platby spojené s ich užívaním. Dňa 27.2.2018 prišlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, ktorou sporné nehnuteľnosti odpredali tretej osobe, pričom splatili spoločný dlh a zvyšok výťažku v sume 8000 € si rozdelili tak, že žalobca si zobral 7.000 € a žalovaná len 1.000 €. Žalovaný sa teda obohatil najskôr prijatím daru a potom prijatím podstatnej časti kúpnej ceny. A v neposlednom rade tým, že sa nijako nepodielal na žiadnych úhradách spojených s vlastníctvom a užívaním sporných nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla žalobu zamietnuť. Navrhla vypočuť strany sporu, výsluch svedka S. G. a predložila kúpnu zmluvu zo dňa 27.2.2018.

3. OS Senica uznesením č.k. 11C/10/2018-31 zo dňa 6.8.2018 vydaný platobný rozkaz zrušil.

4. Žalobca sa vo veci vyjadril podaním doručeným súdu dňa 28.5.2019, v ktorom zotrval na podanej žalobe s tým, že poukázal na judikatúru ako rozhodnutia NS SR 4Cdo/298/2008, 4Cdo/137/2008, 4Cdo/123/2008, 4Cdo/277/2009, 4Cdo/55/2009, 6Cdo/184/2010, z ktorých vyplýva, že nárok podielového spoluvlastníka na náhradu za užívanie jeho podielu iným spoluvlastníkom nie je bezdôvodným obohatením, ale ho treba posúdiť podľa § 137 ods. 1 OZ. Trval na tom, že žalovaná v spornom období užívala spoločnú vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Z rozhodnutia NS SR č.k 6Cdo/184/2010 okrem iného v citoval: „... nie je pri tom rozhodujúce, či tento stav vyplýva z dohody spoluvlastníkov alebo z rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka alebo či ide o faktický stav. Je zrejmé, že ak by spoločná vec nebola spoluvlastníkmi vôbec užívaná žiaden nárok za jej užívanie by medzi nimi nevznikol“. Potvrdil, že sa počas trvania spoluvlastníctva nikdy nedomáhal u žalovanej a ani na súde úpravy užívania spoločnej veci ani zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výpisom z LV č. XXXX pre obec a k.ú. N. zo dňa 22.2.2018, listom: „Posúdenie ceny prenájmov 3-izbových bytov“ zo dňa 16.2.2018, odporom žalovanej, písomnými vyjadreniami strán sporu, darovacou zmluvou zo dňa 1.6.2012, kúpnu zmluvou zo dňa 27.2.2018, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička,“ zo dňa 24.10.2012 a zo dňa 28.1.2013, čestným vyhlásením F. G. zo dňa 28.5.2019, výsluchom svedkov S. Z., S. Z. a zistil tento skutkový stav veci:

6. Z výpisu z LV č. XXXX pre obec a k.ú. N. ako i z darovacej zmluvy zo dňa 1.6.2012 a následne z kúpnej zmluvy zo dňa 27.2.2018 mal súd bez pochybností preukázané, že strany sporu boli podielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, každý v podiele 1- ice, než tieto 27.2.2018 predali tretej osobe. Podielovými spoluvlastníkmi, každý v podiele 1- ice na týchto nehnuteľnostiach sa stali obaja na základe darovacej zmluvy zo dňa 1.6.2012, kedy im tieto darovala p. S. G., matka žalovanej. Vklad podľa tejto DZ bol povolený pod č. V-XXXX/12 zo dňa 2.7.2012.

7. Žalobca pri svojej výpovedi zotrval na podanej žalobe a potvrdil, že sa rozvedli niekedy v roku 2014, pričom on musel byť opustiť ešte pred rozvodom, pričom časové obdobie už si nepamätá. Odsťahoval sa dobrovoľne a tiež dobrovoľne odovzdal žalovanej kľúče, potom už v sporných nehnuteľnostiach nebol. Má ale za to, že žalovaná užívala byt v plnom rozsahu.

8. Žalovaná nebola vo veci vypočutá (napokon nikto netrval na jej vypočutí) ale v čestnom prehlásení zo dňa 28.5.2019 zotrvala na písomných vyjadreniach svojho PZ pričom uviedla, že nikdy nebránila žalobcovi v užívaní sporných nehnuteľností a on mal možnosť užívať byt v plnom rozsahu. Z uvedeného bytu sám odišiel a ona mu nikdy nebránila ani aby sa doňho vrátil. Po jeho odchode ani ona byt takmer neužívala, pretože si našla prácu v Skalici a tam trávila väčšinu času. Pri predaji sporného bytu jej žalobca sľúbil, že už od nej nebude nič požadovať ak mu zo zvyšku kúpnej ceny dá 7.000 €, čo sa i stalo, pričom jej zostalo len 1.000 €.

9. Ani jeden z vypočutých svedkov nepotvrdil, že by žalovaná užívala v spornom období sporné nehnuteľnosti nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Svedkyňa S. Z., matka žalobcu sa vo svojej výpovedi vyjadrovala len k vzájomným vzťahom strán sporu resp. jej a žalovanej. Svedok S. uviedol, že svojho času (mohlo to byť cca mesiac pred ich rozvodom) ho brat (žalobca) požiadal, aby ho odsťahoval. Najskôr býval u neho asi pol roka potom išiel bývať k ich matke.

10. Z listu „Posúdenie ceny prenájmov 3-izbových bytov“ zo dňa 16.2.2018 je zrejmé, že tento písal Ing. S. Z. - Reality komplet N., v ktorom stanovil cenu prenájmu za 3. izbový zrekonštruovaný byt v O. N. na sumu 270 - 300 € mesačne.

11. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, (OZ) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať plody a nakladať s ním.

12. Podľa § 136 ods. 1 OZ, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

13. Podľa § 137 ods. 1 OZ, podiel vyjadruje mieru akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

14. Podľa § 139 ods. 1 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

15. Podľa § 139 ods. 2 OZ o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

16. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

18. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd tento právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Predmetom žaloby je zaplatenie sumy 3.600 € s príslušenstvom. Podľa početnej judikatúry je už ustálený právny názor, že podielovému spoluvlastníkovi, ktorý užíva spoločnú vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu nevzniká bezdôvodné obohatenie. Vzťahy medzi spoluvlastníkmi, pokiaľ nepríde medzi nimi k dohode, sú upravené zákonom a vec nie je možné posúdiť podľa žiadnej skutkovej podstaty zakladajúcej bezdôvodné obohatenie ale jedná sa o nárok vyplývajúci z ustanovenia § 137 ods. 1 v spojení s § 123 OZ. Na základe uvedených skutočností, nie je možné teda vysloviť záver, že žalovaná vec užívala v spornom období bez právneho dôvodu (ako tvrdil žalobca v žalobe), pretože týmto dôvodom bolo jej spoluvlastnícke právo.

19. Vychádzajúc práve z tejto koncepcie mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že nárok žalobcu bolo potrebné posúdiť podľa ustanovenia § 137 ods. 1 OZ. Avšak ani táto skutočnosť nezabavuje žalobcu povinnosti preukázať a koniec koncov to vyplýva aj z rozhodnutia NS SR SR č.k 6Cdo/184/2010 (na ktoré rozhodnutie poukázal aj sám žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 21.5.2019) či spoluvlastník (v danej veci žalovaná) v spornom období užívala spornú nehnuteľnosť nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Dôkazné bremeno je v tomto smere na žalobcovi, ktorý v danej veci tieto skutočnosti nepreukázal, neuniesol tak svojej dôkazné bremeno a preto súd žalobu zamietol.

20. V tejto súvislosti je ešte potrebné dodať, že k dohode ohľadom užívania sporných nehnuteľností v spornom období medzi stranami sporu ako podielovými spoluvlastníkmi (každý vlastnil podiel 1- ice) neprišlo. Žalobca ak mal pocit, že mu žalovaná bráni v užívaní spoločnej veci, ktoré skutočnosti tiež koniec koncov nepreukázal, mohol z takto nastoleného vzťahu vyvodzovať svoje nároky a to najmä domáhať sa úpravy užívania spoločnej veci resp. požiadať súd o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom ani jeden z týchto nárokov nevyužil. Je preto otázne, či podaním tejto žaloby nekonal žalobca aj v rozpore aj s ustanovením § 3 OZ.

21. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovanej, ako úspešnej strane v spore, vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., resp. návrh na výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP.